ZMĚNY LABORATORNÍCH PARAMETRŮ U PACIENTŮ S ALERGIÍ NA VČELÍ A VOSÍ JED V PRŮBĚHU LÉČBY SPECIFICKOU IMUNOTERAPIÍ

Autoři: M. Vachová (2.ročník, forma prezenční), P. Panzner, T. Vlas
Školitelé: Doc. MUDr. Petr Panzner, CSc.
Pracoviště: Ústav imunologie a alergologie

Východisko: Cílem specifické imunoterapie je navození tolerance k hmyzímu jedu, která chrání pacienta před rozvojem anafylaktické reakce po bodnutí. Jedinou metodou, která jednoznačně ověří navození tolerance, je expoziční test s živým hmyzem. Tento test je však riskantní, a proto je vysoce žádoucí nalezení laboratorní metody, která by jej nahradila.
Cíl: Nalezení laboratorní metody odrážející navození tolerance k hmyzímu jedu.
Metodika: 117-ti pacientům s alergií na hmyzí jed jsme před zahájením a po každém roce léčby specifickou imunoterapií (1.-5.) stanovili hladinu specifických IgE a IgG4 protilátek k extraktům hmyzích jedů (I1, I3) a jejich složkám (rApi m 1, r Ves v 1, rVes v 5), společně s testem aktivace bazofilů. Ke statistickému zhodnocení jsme použili Wilcoxonův test.
Výsledky: U pacientů léčených včelím jedem jsme zaznamenali signifikantní pokles aktivace bazofilů a IgE I1 po každém roce léčby. Pokles IgE rApi m 1 statisticky významný nebyl. Nárůst IgG4 I1 byl statisticky signifikantní po 1.-5. a nárůst IgG4 rApi m 1 po 1.-4. roce terapie.
U pacientů léčených vosím jedem jsme zaznamenali statisticky signifikantní pokles aktivace bazofilů po 1.-5. IgE I3 po 1. a 3., IgE rVes v 5 po 2.- 4. a IgE rVes v 1 po 3. a 4. roce léčby. Nárůst IgG4 I3 a IgG4 rVes v 1 byl statisticky signifikantní každý rok, nárůst IgG4 rVes v 5 pouze po 1.- 3. a 5. roce léčby.
Závěr: Většina změn laboratorních parametrů v průběhu imunoterapie byla statisticky signifikatní. Momentálně však nemůžeme jednoznačně potvrdit vztah těchto změn ke klinické účinnosti imunoterapie. K tomu je zapotřebí další sledování se shromážděním vice údajů o charakteru reakcí po bodnutí u těchto pacientů.